

ՆԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԼՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱԲՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

12 մարտի 2010թ.

Նայաստանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Կ. Բալայանի
Անդամակցությամբ՝ Վ.Նովիաննիսյանի
Վ. Պողոսյանի

Քննության առնելով քաղաքացիներ Անաստաս Գիշյանի և Նորայր Եղիկյանի դիմումի
ընդունելիության հարցը,

ՊԱՐԶԵՑ.

1. Քաղաքացիներ Անաստաս Գիշյանը և Նորայր Եղիկյանը 24.02.2010թ. դիմել են ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ վիճարկելով ՆՏ աշխարանքային օրենսգրքի 113-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետի և 113-րդ հոդվածի 3-րդ մասի դրույթների սահմանադրականությունը:

Դիմողները ՆՏ սահմանադրական դատարան ներկայացրած իրենց դիմումում խնդրել են «ՆՏ սահմանադրության 1, 3, 14, 14.1, 18, 32 հոդվածներին և 48 հոդվածի 2-րդ կետին հակասող և անվավեր ճանաչել ՆՏ աշխարանքային օրենսգրքի 113 հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետի և 113 հոդվածի 3-րդ մասի դրույթները»:

2. Վիճարկվող դրույթների հակասահմանադրականության վերաբերյալ դիմողները ներկայացրել են հետեւյալ հիմնավորումները.

Անդրադառնալով ՆՏ սահմանադրական դատարանի 24.02.2009թ. ՍԳՈ-792 որոշմանը, դիմողները նշում են, որ աշխարանքի բնագավառում անհարի սահմանադրական իրա-

վունքների եւ ազատությունների անմիջական իրացման ու պաշտպանության խնդիրների կարգավորմանն է կոչված ՏՏ աշխարհաքային օրենսդրությունը, որի նպատակն է սահմանել անձանց իրավունքների եւ ազատությունների պաշտպանության երաշխիքները, պաշտպանել աշխարհողների եւ գործադատների իրավունքներն ու շահերը, եւ որպես աշխարհաքային հարաբերությունների կարգավորման սկզբունք նախատեսված է կողմերի իրավահավասարությունը՝ անկախ աշխարհողի գործնական հարկանիշների հետ չկապված այլ հանգամանքներից:

Դիմողները գրնում են, որ գործադատ կրում է անուղղակի ապացուցման պարտականություն աշխարհողի հանդեպ նրան արտադրության ծավալների, փնտրեսական, փեխնոլոգիական եւ աշխարհաքի կազմակերպման պայմանների փոփոխման, ինչպես նաեւ արտադրական անհրաժեշտությամբ պայմանավորված՝ աշխարհողների թվաքանակի կրճատման դեպքում աշխարհաքից ազատելիս ապացուցելու, որ իր մոտ բացակայում է նրա մասնագիտական պարրաստվածությանը, որակավորմանը, առողջական վիճակին համապատասխան այլ աշխարհաք:

Դիմողները համոզված են, որ խնդրո առարկա քաղաքացիական գործով բացակայում է համապատասխան թույլատրելի ապացույցը այն մասին, որ պատասխանող ընկերությունում առկա չէ հայցվորի մասնագիտական պարրաստվածությանը եւ որակավորմանը համապատասխան այլ աշխարհաք:

Դիմողների կարծիքով՝ ՏՏ աշխարհաքային օրենսգրքի 113-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետը, այդպիսի ձեւակերպմամբ համահունչ չէ Սահմանադրության 1, 14 եւ 14.1 հոդվածներով ամրագրված եւ մարդու համար երաշխավորված սահմանադրաիրավական նորմերի բովանդակությանը:

Դիմողները գրնում են, որ վերոնշյալ հոդվածի հետեւյալ ձեւակերպումները, այն է՝ «...եթե իր մոտ առկա հնարավորությունների սահմաններում...» եւ «...գործադատի մոտ համապատասխան հնարավորությունների բացակայության դեպքում...», գործադատի համար սուբյեկտիվ գործողությունների լայն դաշտ են սրբեղծում, ինչի արդյունքում խախտվում են աշխարհողների Սահմանադրությամբ երաշխավորված 1, 3, 14, 14.1, 18, 32 հոդվածներով եւ 48 հոդվածի 2-րդ կետով ամրագրված իրավունքները:

3. Ուսումնասիրելով դիմումը եւ դրան կից փաստաթղթերը՝ ՏՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը պարզեց, որ.

- դիմումում առաջադրված հարցերը ենթակա են սահմանադրական դատարանին,
- դիմողն իրավասու է դիմել սահմանադրական դատարան,
- դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ առկա չէ սահմանադրական դատարանի որոշում ,
- դիմումի առարկայի վերաբերյալ այլ դիմումի հիման վրա սահմանադրական դատարանում գործի դատաքննություն չի իրականացվում,

- դիմողը սպառել է դափական պաշտպանության բոլոր միջոցները:

Ելնելով դիմումի եւ կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով՝ ՀՀ սահմանադրական դափարանի թիվ 1 դափական կազմը

ՈՐՈՇԵՑ.

Քաղաքացիներ Անաստաս Գիշյանի եւ Նորայր Եղիկյանի գործն ընդունել քննության եւ որպես պարասխանող ներգրավել ՀՀ Ազգային Ժողովին:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

12 մարտի 2010 թվականի
ՍԴԴԿՈ/1-7